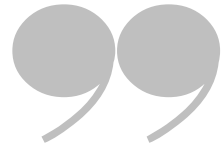

BODA MAGDOLNA

kávé cukorral

ébredés után
miért megy ki a fejemből
az álom
így olyan vagyok
mint egy toll nélküli
madár
hátha pipacsföldön
sétáltam mezítláb
mittudom én
lehet a herceg is velem volt
fogta a kezem
vagy örülnöm kell
mert rajzszőgek voltak
azok a pipacsok
a herceg meg pofozott
ránézek az órára
uramisten mindjárt hat
plüssmackó pánikban

mosolyogj
pipacsföld volt az

kávé cukor nélkül

nem kell csörgőóra
a dolgok résen vannak
rögtön rám ugranak
megy ez
felhúzom a relaxát
a nap már vérzik

bespiccel az ablakon
nekem most semmi se fáj
csak bizonytalankodok
helyet keresek magamnak
még egy kicsit
a láthatatlan férfikarokon

mindjárt nyolc
cirkálok a konyhában
kezemben a csészével
bámulok ki az ablakon

a szemben lévő kertben
egy nő és egy férfi
a kötélről leszedett
száraz lepedőt hajtogatja
ahogy a sarkokat újra és
újra összefogják
mintha táncolnának
egy lépés előre
és csak fél hátra
egyre közelebb érnek
egymáshoz
mikor a nő karjára ölti
a fehér textilt
a férfi átöleli

zavartan felnézek
az én kötelemen
egy elnyűtt zöld póló
fakó virágokkal

bonbon

most nem is ismernél rám
a bőröm áttetsző
az erek térképe szigorú medrű kék folyók
az asztalon herendi bonbonos doboz
már rég üres
oda minden ami édes
nézek kifele
a madarak nem jönnek már
pedig olyan megnyugtató mikor
a ház fölött csapatban
repülnek körbe-körbe
vigyáznak rám

falra vetített csipke
a finom szűrőn
cseppekben hullik át a fény
néha rajzolgatok
mértani formákat
az a legkönnyebb
rombuszba rombuszt
háromszögbe kört
aztán virágokat
és most már arcokat is
sok sok arcot
egyik se hasonlít a másikra
kopik a ceruzám